THE DAILY HEBREW JOURNAL
H. WINBERG, President, Gen. Mgr. H. HIRSH, Editor
The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario
PUBLISHED BY
— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —
67 Elizabeth Street Telephone Main 4582
SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR
SINGLE COPY 1c.
Entered as Second Class Mail Matter at G.P.O. Toronto, Ontario
January 22nd, 1913

מיר מענען האפען!

זינט מיר אידען געפינען זיך אין גלות, האבען מיר אימער געהאט צווישען זיך עטליכע מענשען וועלכע האבען געדיענט אלס פערמיטלער צווישען אונז אין די פרעמדע הערשער; דאס האבען מיר געהאט נאך'ן ערשטען חורבן. נאך'ן צווייטען חורבן אין כמעט דורך דער גאנצער צייט האט מיר ווערען פערפינסטערט אונטער א פרעמדען יאך אין פרעמדע לענדער.

אמאל האבען מיר געהאט א משה ואהרן, א דניאל, אן עזרא, א נחמיה א זרובבל, שפעטער האבען מיר געהאט אינזער מרדכי ואסתר, דאן אינזערע רמבמס אין עגיפטען, אונזערע אברבנלס אין שפאניען, אונזערע גינזבורגס, אין רוסלאנד, אונזערע קרעמיעס, אונזערע מאנטעפיאָרעס אין אזיי ווייטער.

יעדער דור האט ארויסגעגעבען זיינע פערמיטלער צווישען דאס אידישע פאלק אין די ניט־אידישע הערשער; יעדער דור האט געהאט זיינע עטליכע אידען וועלכע זענען געשטאנען נאהענט צו די רעגירערער און פיהרער און נאך געהענטער צו זייערע ברידען אידען.

מיט דער חילף פון יענע גרויסע אידען, האבען מיר זיך פיעלע פיעלע מאל געדעטעט פון אונטערגאנג, פון פערניכטונג און שמד; צוליעב דעם זכות פון אונזערע פערשיינדענע גרויסע מענשען, האבען מיר פיעלע מאל זיך געדעטעט פון א זיכערען טודטס.

געגען די פיעלע המנס, האבען מיר אימער געהאט א מרדכי, געגען יעדען פרעמדען קטיגור האבען מיר יעדען מאל געהאט א אידישען סניגור.

אין די גאר אלטע צייטען, זענען אונזערע יחידים דערהויכט געווארען צוליעב זייער חכמה, זיי פלעגען ווערען די בעלי יועצים פון די גרויסע מעכטיגע הערשער פון יענער צייט. אין דער מיטעל־אלטער איז עס געווען צוליעב אידישער קענטעניס און ווייסענשאפט, אידישע גרויסע דאקטוירים פלעגען היטען און בעשיצען דאס געזונד פון די דאמאלסדיגע קעניגע און פויפסטען. אין די לעצטע צייטען זענען עס געווען די אידישע פינאנסירען אידען האבען קאנטראלירט די וועלט־פינאנסען און די קעניגע פלעגען צו זיי מוזען אנקומען נאך פינאנציעלע הילפע.

ווער זענען אבער די אידישע פערמיטלער היינט צו טאג? ווער קען אונז פערטרעטען ביי די יעצטיגע הערשער פון דער וועלט?

אינזערע קלוגע בעלי יועצים, דארף מען שוין מעהר ניט האבען. די קריסטען האבען יעצט אייגענע קלוגע דיפלאמאטען און זיי הארפען ניט מעהר דעם אידישען שכל, אדער זיי דענקען, אז זיי הארפען איהם ניט.

אינזערע דאקטוירים זענען ניט מעהר נויטיג אין די קעניגליכע פאלאצען, די יעצטיגע הערשער האבען מעהר ווי גענוג אייגענע דאקטוירים און דאפעסארען.

אינזערע פינאנסירען האבען אויך וועניג וואס צו זאגען, זיי שטעהען פערשריבען אין יעדען לאנד וואו זיי וואהנען, אלס גרויסע פאטריאטען און ווען עס קומט איים צו ארויסהעלפען דער רעגיערונג, מוזען זיי עס טהון, זיי ווייגען אין טהון עס, זיי הארפען דאך עפעס ארויסצייגען זייער פאטריאטיזם.

און טאמער געפינען זיך שוין יא, א פאאר אידישע יועצים, א פאאר פראפעסארען און א פאאר פינאנסירען, צו וועמען א יעצטיגער הערשער מוז אנקומען, זענען זיי קיין אידען ניט, זיי ווילען דעם אידישען נאמען ניט דערמאהנען אפילו אין זיי ווילען אונזערע פארשטעהער ניט זיין.

אונזערע באלינס מיט אונזערע רויטשילדס ווילען פאר אונז גארנישט טהון, זיי קומען ניט צווישען אונז; זיי זענען דערהויכט געווארען און עס פאסט זיי ניט מעהר צו ערנידריגען זיך אין צו אנערקענען אונז אלס זייערע לייבליכע ברידער.

ווער זענען אלזו אונזערע יעצטיגע דניאלס, אונזערע יעצטיגע זרובבלס?

ווער זענען די לייטע וועלכע קענען זיך שטעלען געגען די יעצטיגע מלכים? ווער זענען די אידען וועלכע קענען זיך שטעלען געגען די יעצטיגע הערשער, די וועלט־דיפלאמאטען און אין דער זעלבער צייט זאלען זיי זוכען צו פערטרעטען די אידען?

מיר אלע ווייסען, ווער יענע אידען זענען, דאס זענען די פיהרער פון ציוניזם!

נאך דר. הערצל, ע"ה, זענען די מיטגליעדער פון דער אקציאנס־קאמיטע, די איינציגע אידען וועלכע ק ע נ ע ן מיט דיפלאמאטען און וועלכע ו ו י ל ע ן מיט זיי פערהאנדלען.

פון רויטשילדס וויזיטען ביים ענגלישען קענג, וועלען מיר אידען קיינמאל גארנישט האבען; פון רויטשילדס בעראטהונגען מיט די ענגלישע דיפלאמאטען, וועט דאס אידישע פאלק אויף איין טאג ניט געהאלטען ווערען; דערפאר אבער קענען מיר פיעל ערווארטען פון א בעראטהונג צווישען פרעמדע דיפלאמאטען מיט די ציון־פיהרער, מיר קענען פיעל ערווארטען פון א קענינליכען איידעניץ געגעבען צו א ציון־דעפוטאציע.

אינזערע יעצטיגע זרובבלס, זענען גרויס געגען צו שטעהען אין קעניגליכע פאלאצען, טראצדעם וואס זיי זענען ניט קיין בעלי יועצים, ניט קיין פאלאץ־דאקטוירים און ניט קיין פינאנסירען; אונזערע יעצטיגע ציון־פיהרער קענען זיך שטעלען געגען מלכים צוליעב זייער געלעהרזאמקייט און בעריהמטהייט, זיי ווייסען ווי צו פערהאלטען זיך און ווי צו פערטרעטען אונז.

אבער ליידער קענען זיי פאר אונז זעהר וועניג אויספיהרען, די מאדערנע פרעהם ווייסען, אז די יעצטיגע משה ואהרנס זענען פונקט אין דער זעלבער לאגע ווי די אמאליגע, זיי זענען פיהרער אהן א פאלק. זיי ווייסען די יעצטיגע הערשער, אז די אידישע שקלאפען גלויבען אליין ניט אין זייער בעפרייאונג און ווילען זיך גאר ניט בעפרייען.

מיר האבען אויך אין אונזערע צייטען אידישע פארשטעהער און אידישע בעפרייער; מיר האבען יעצט אונזערע זרובבלס וועלכע ווילען פאר אונז אויפבויען צוריק דאס אלטע אידישע לאנד, מיר האבען די ריכטיגע פארשטעהער וועלכע וואלטען אונז געקענט בעפרייען פון אלע גלות־לענדער, אבער מיר אליין שטערען זיי, מיר ווילען זיי ניט אנערקענען אלס אונזערע פארשטעהער.

מיר האבען דיעזע וואך געלעזען אין די ציימונגען, אז אייניגע ציוניסטישע פיהרער האבען געהאט א געשפרעך מיט ענגלישע דיפלאמאטען און זיי זענען באלד אבגעפאהרען [illegible] הארפען זיך טרעפען מיט פראנצויזישע דיפלאמאטען. מיר האבען אזא לייטע וועלכע ארבייטען פאר אונז, מיר האבען פארשטעהער וועלכע זוכען צו ארויסנעהמען אונז פון דעם פינסטערען גלות, אבער זיי פאהרען און ריידען אין זייער אייגענעם נאמען, דאס פאלק איז ניט מיט זיי, זיי האבען הינטער זיך א פיפעלע מענשען, געצעהלטע אויסערוועהלטע עטליכע אידען.

מיר קענען זיך פארשטעלען דאס דיעזע פיהרער וואלטען געקענט אויפטהון ווען זיי זאלען ווירקליך רעפרעזענטירען אלע צוועלף מיליאן אידען; מיר קענען זיך פארשטעלען. וואס זיי וואלטען געקענט אויספיהרען פאר אונז.

עס איז מערקווירדיג ווי די לאגע פון די יעצטיגע אידען איז אזוי עהנליך צו דער לאגע פון אינזערע אור עלטערען פאר טויזענדער יאהרען צוריק, דארטען אין דעם אלטען מצרים!

מיר זענען אין גלות, מיר שקלאפען און בלוטען אויף יעדען שריט און טריט און דאך הערען מיר זיך ניט צו צו אינזערע בעלי טובות, צו די לייטע וועלכע ווילען אונז בעפרייען.

מיר זענען שלעכט, אונדאנקבאר, מיר ווילען ניט אנערקענען די לייטע וואס לעבען זייער לעבען אויעק פאר אונז אין דאך געפינען זיך מענשען וואס ארבייטען פאר אונז, עס געפינען זיך פארשטעהער, וועלכע זענען זיך מפקיר פאר אונז אין ווילען אונז מיט גוואלד בעפרייען.

די אידישע פארשטעהער האבען מעהר שווערינקייטען צוזאמענצו־ריידען זיך מיט זייערע אייגענע ברידער, אלס צוזאמענריידען זיך מיט פרעה'ן. עס איז שווערער צו מאכען ציוניסטען פון אידען, אלס פון קרים־טען!

אין דארטען אין מדבר, ברענט דער דארען טאג אין נאכט און ווערט ניט פערברענט. די אידישע לאגע אין אייראפא איז א ברענענדע, זי ווערט ניט פערלאשען פאר א מאמענט.

דאס אידישע פאלק ווערט געברענט אין געבראטען, אמת זיי ווערען ניט פערניכטעט אין גאנצען, אבער די געפאהר איז זעהר גרויס.

אונזערע יעצטיגע ערלייזער ווייסען דערפון, זיי זעהען די גאנצע געפאהר און דעריבער ארבייטען זיי אזוי אינערמיעדליך, זיי זוכען צו ארויסשלעפען אונז פון גלות.

עס איז אגאטור־טרייע ווידערהאלונג פון דער יציאת־מצרים־פע־ריאדע, אלעס קומט דא פאר, ווי דארטען, עס פעהלט נור, אז די גאולה זאל אויך גאכפאלגען און אז מיר זאלען טאקי פון דעם גלות ענדליך פטור ווערען.

קיינער קען ניט זאגען מיט זיכערהייט וואס עס וועט פון דער יעצ־טיגער וועלט־מלחמה ארויסשפראצען, אבער מיר אידען מעגען ערוואַרטען גרויסע נייעס. מיר קענען גאר ניט ווייסען וואס נאך דעם יעצטיגען מכת בכורות וועט פארקומען, מיר קענען זיך ניט פארשטעלען וואס פאר א נייער גרויסער פסח אונז ערוואַרטעט!

מיר מעגען האפען! די צייט האט עפעס פאר אונז אונטער איהרע פליגלען, יעצטיגע וועלט טראגעדיע וועט מעגליך פאר אונז שאפען א נייעס "אז ישיר"!

מיר מעגען האפען!

אונזערע שנאפס־פערקויפער

די לעצטע צייטען זענען דא אין שטאדט פיעל אידישע ביזנעס־לייטע געפונען געווארען שילדיג אין פערקויפען שנאפס אהן לייסענס.

די פאליציי ברענגט געגען זיי קלאגען, זיי ווערען בעשטראפט מיט א געוויסער סומע געלד, אדער דריי מאנאטען פריזאן. אם מעהרסטען ווערט בעצאהלט די געלד־שטראף און די אנגעקלאגטע ווערען בעפריים.

די יעניגע לייטע וועלכע טהון עס, ווערען בלויז בעפרייט פון פרי־זאן, אבער ניט פון דעם מאראלישען פלעק וועלכען זיי ברענגען אריף אויף זיך אין אויף דער גאנצער אידישער בעפעלקערונג.

די געלד שטראף בעפרייט זייער גוף, אבער ניט זייער נאמען. זיי פערבלייבען פערצייכענט אין די ביכער פון דער פאליציי אלס פערברעכער און דערמיט שטעמפלען זיי שוין אויך אלע אידען אלס א קלאס וואס איז גע־נייגט צו פערברעכען.

מיר ווייסען, אז מאנכע פון די אייבענדערמאהנטע פערברעכער, פערשטעהען ניט־גענוג די געזונקענהייט פון זייער טהאט, ביי זיי איז דאס ניט פערברעכענט, אלס א פערברעכען בשעת זיי טהוען עס און ווען מען כאפט זיי און זיי מוזען בעצאהלען שטראף, בעטראכטען זיי עס אלס א דורכפאל אין ביזנעס; אלס א געזעהנליכער געשעפטס־פערלוסט.

יענע לייטע פיהלען זיך גאר ניט ערנידריגט דערמיט וואס זיי האָ־בען בעצאהלט א געלד־שטראף און קאָרט, זיי פיהלען זיך נור געטראָ־פען פון דעם פערלוסט.

דער אמת איז אבער, דאס זיי פערלירען נאך מעהר ווי געלד, זיי פערלירען זייער גוטען נאמען, זייער כאראקטער און די פאליציי וועלכע שרייבט זיי ארויס אין איהר ביכער, אלס פערברעכער, האט דאביי פאלשטענדיג רעכט.

מענשען וועלכע ברעכען דאס געזעץ זענען פערברעכער, עס מעג זיין א גאנץ קליינע עולה, זי טרעטען אויף גראז, אדער עהנליכע קליינינ־קייטען. קיים ווערט א זאך פערבאטען פון דעם געזעץ, טאר עס קיינער ניט טהון און ווער עס פאלגט ניט, איז א פערברעכער, אנט־געזעלשאפטער ביר־גער אין לאנד.

איבערהויפט איז עס א פאקט, אז יעדער איד ווייס דאס מען טאר קיין שנאפס ניט פערקויפען, די יעניגע וועלכע פערקויפען עס יא, זענען דעריבער קיינמאל ניט אונשולדיג, זיי ווייסען אז מען טאר עס ניט אין זיי טהוען עס דאך אין דעריבער זענען זיי איינפאכע נידערעניג פערברעכער. וועלכע פערדיענען ניט נור א געלד־שטראף צו בעצאהלען, נור אז יעדער איינער זאל אויף זיי טייטלען מיט די פינגער און אז אלע אידען פון שטאדט זאלען זיי בעטראכטען אלס ניעדריגע שמוציגע ברואים און ניט האבען מיט זיי קיין מגע ומשא.

מיט זייער ברעכען דאס געזעץ פערשמוצען זיי דעם אידישען נאמען אזוי אז דער עהרליכער אנשטענדיגער איד, ווערט אויך געהאלטען אנ־טער חשד: דיעזע געזעץ־ברעכערישע אידען פערדיענען דעריבער פער־דאמט צו ווערען פון יעדען איינעם אין עס איז א שאדע וואס זיי קענען זיך אויסקייפען מיט געלד.

פאר א אידען אין קענעדע, איז עס נאך א פיעל גרעסערער פערברע־כען ווי פאר אן אנדערען א טהאן עס וואס געגען דער רעגיערונג. דא איז קענעדע מעג א איד טהאן אלערליי ביזנעס, ער מעג האנדלען מיט אלערלי עהרליכע מסחרים אזוי גוט ווי דער קריסט; ער מעג קויפען ערד און גיטער; ער מעג וואהנען איבעראל וואו ער וויל. און טהאן אלעס וואס ער וויל, מא־ן וואהרט זאל א איד ברעכען די געזעצען פון אזא גוטער און מענשליכער גע־זעצגעבונג.

עס גיט גאר ניט קיין ענטשולדיגונג וואהרום עס זאל זיך געפינען איין איד אין שטאדט, וועלכער זאל זיך ערלייבען צו ברעכען די היגע געזעצען און פערקויפען שנאפס. אין אייניגע טהוען עס, זענען זיי ווירקליך געמיינט ניעדריגע שפטען פאר וועמען קיין שום שטראף איז ניט צו קליין.

עס איז צייט, אז די היגע אידישע בעפעלקערונג זאל עס גוט פער־שטעהן און אז דער יעניגער וועלכער בעצאהלט אין קאָרט א געלד־שטראָף פאר איבערטרעטען דעם שנאפס־געזעץ, זאל פון אונז בעטראכט ווערען אלס אן אמת'ער פערברעכער, אלס א גנב, אדער געמיינער שווינדלער.

דיעזע אלע שנאפס־פערקויפער האבען געדארפט זיצען אין פריזאן, דארטען איז זייער ריכטיגער פלאץ אבער פאר קיין שום פאל צווישען אנ־שטענדיגע מענשען.

דאס דארפען אלע אידען גוט געדענקען, איבערהויפט די סאסייטיס אין די שהלען. בעשטראפענדע שנאפס־פערקויפער דארפען ארויסגעוואר־פען ווערען פון יעדער אנשטענדיגער געזעלשאפט, ווייל זיי פערדיענען ניט צו געפינען זיך צווישען אנשטענדיגע מענשען.

אזא בעציהונג צו די שנאפס־פערקויפער, וואלט פיעל געהאלפען צו אויסראטען דיעזען שמוץ פון אונזער מיטע; מיר טארען ניט מוחל זיין א אידען, וועלכער העלפט צו פערשמוצען אלע זיינע ברידער צוליעב דעם וואס ער וויל מאכען געלד אויף א געזעצבערישען אופן.

די שנאפס־פערקויפערס זענען מיאוסע פערברעכער, און אלס אזעלכע דארפען זיי פון יעדען איינעם בעטראכט ווערען!

ה. הירש.

ווי בעציהט זיך יעצט איטאליען צו דער מלחמה

א געוויסער קארעספאנדענט פון די אסאשיאייטער פרעס בעשרייבט וואס איטאליען פיהלט וועגען דער מלחמה.

טראָ'ן דעם, וואס די ערד ציטערניש האט אנגעמאכט אין איטאליען אזא גרוי־סען חורבן, פון דעסטוועגען זענען נאך פאראן פיעלע, וואס זענען שטארק בעגייי־סטערט פאר דער מלחמה, און פאדערען איטאליען. זי זאל זיך אנשליסען אן די אליים. אינטערעסאנט איז דאס, וואס די פאדערונגען פאר מלחמה קומען פון פאלק פון דער מיטעל קלאסע, די העכע־רע קלאסען האלטען זיך נייטראל, זא צו זאגען, זיי שטעהען מיט דער רעגיערונג און ווארטען וואס די רעגיערונג וועט ענט־שיידען צו טהאן.

אין רוים קומען פאר דעמאנסטראצי־עס געגען איטאליענס אנשליסען זיך, און וועלכע עס איז פון די יעצטיגע קעמפפענ־רע צדדים, פערקעהרט אבער קומען פאר דעמאנסטראציעס פלאורענס געגען איטא־ליענס נייטראליטעט. א געוויסען אוועגד האבען זיך צוויי דעמאנסטראציעס צוזא־מענגעקומען אין איין גאס, א פאר און א געגען דעמאנסטראציע. עס האט זיך אנ־געפאנגען א שטיקעל מלחמה צווישען די דעמאלטראציעס אין פלאורענס געגען איטא־דאס פאליציי און מיליטער האבען זיך גע־מוזט אריינמישען און מאכען שלום צווי־שען זיי.

דיעזע דעמאנסטראציעס ווייזען גאנץ שטארק, אז עס איז דא א שטארקע בע־וועגונג צווישען דעם עולם פאר מלחמה, אלענפאלס ניט שטארק גענוג צו צווינ־גען די רעגיערונג זי זאל ברעכען איהר נייטראלע פאליסי. וואס זי האט אנגע־נומען. סיידען עסטרייך אדער דייטש־לאנד זאלען מיט עפעס פערטשעפען טאליען, ווייל דער סענטימענט פונ'ם עולם ווי געזאגט, איז פאר די אליים.

אבער ווי יעצטיגע אימשטענדען ווייזען, וועט איטאליען דאך בלייבען נייטראל. איידער דער פארלאנגען האט זיך געשלאסען, האט די רעגיערונג ניט ווי לייכט ווען זי טהוט עס אויסרייד דאס זי דראף פערהיטען אז קיין אויסלענ־דער זאל דארטען ניט ליידען פון דער מלחמה וועט זיך שוין מעהר קיינמאל ניט צוריקקעהרען צוריק צו עסטרייך. אר־טאליען וועט עס שוין האלטען זאגאר נאך דער מלחמה.

עס וועט אויך ניט זיין קיין אי־בעראשונג, דאס זאגאר ווען די מלחמה ווינט זיך ענדיגען, זאל איטאליען פארט־זעצען צו פערנעהמען די לאנד, וועלכע עס האט אמאל בעלאנגט צו איהר און וואו עס געפינען זיך נאך יעצט די מאיאָריטעט איטאליענער. דאס זענען די טרענטינא שטעדט, ווי זיי זענען בעוואוסט מיט דער שטאדט טרענא אלס הויפטשטאדט, אין פיליכט האלט זיך יעצט איטאליען בעהר אין סימפאטיע מיט די אליים, כדי יענע זאלען איהר העלפען צו פערענהמען דעם גאנצען צפון זייט, וועלכער האט מיטע אמאל בעלאנגט צו איהר.

עס איז אהן צווייפעל, דאס נאך דער מלחמה וועט עסטרייך זיך ניט קע־נען שטעלען געגען איטאליען. עסטרייך וועט זיין אויסגעמאטערט פון דער מלחמה פרייגדע ווי ענגלאנד און פראנקרייך און נאך אין אזא מלחמה, וועלכע האט זיך אנגעפאנגען צוליעב אזא קליינינקייט, און אנגעפאנגען האט דאס עסטרייך פון וועל־כער איטאליען האט געליטען שטארק מיט יאהרען צוריק, און וועלכע האט פון איהר ציגענומען לאנד, און נאך ביז היינט האט עס איהר עסטרייך ניט צוריקגענעמען.

מען מעג אהן צווייפעל ערווארטען, דאס אויסלאנא, דער פארט פון אלבאניען, וועלכער איז זא צו זאגען, דער שליסעל פון דעם אדריאטישען ים. און וועלכען איטא־ליען האלט יעצט אונטער דעם אויסרייד דאס זי דראף פערהיטען אז קיין אויסלענ־דער זאל דארטען ניט ליידען פון דער מלחמה וועט זיך שוין מעהר פארט־זעצען צו פערנעהמען די לאנד, וועלכע עס האט אמאל בעלאנגט צו איהר און וואו עס געפינען זיך נאך יעצט די מאיאָריטעט איטאליענער. דאס זענען די טרענטינא שטעדט, ווי זיי זענען בעוואוסט מיט דער שטאדט טרענא אלס הויפטשטאדט, אין פיליכט האלט זיך יעצט איטאליען בעהר אין סימפאטיע מיט די אליים, כדי יענע זאלען איהר העלפען צו פערענהמען דעם גאנצען צפון זייט, וועלכער האט מיטע אמאל בעלאנגט צו איהר.

עס איז אהן צווייפעל, דאס נאך דער מלחמה וועט עסטרייך זיך ניט קע־נען שטעלען געגען איטאליען. עסטרייך וועט זיין אויסגעמאטערט פון דער מלחמה אלס פאקט קען מען זאגען, דאס וועט ניט דייטשלאנד, וואלט שוין לאנג גע־ווען נאך עסטרייך מיט איהר גאנצער אר־מיי, און דאן וועט עס זיין פאר איטאליען א גאנץ לייכטער ביסען און דע־ריבער האלט זיך די איטאליענישע רעגיע־רונג אזוי נייטראל, און ווארט געדולדיג ביז די ריכטיגע צייט וועט קומען און זי וועט זיך קענען א נעהמ טהון דאס, אויף וואס זי ווארט.

פון צייט צו צייט האט מען געהערט מיינונגען, דאס איטאליען האט זיך ניט אנגעשלאסען אן דער מלחמה אין אנפאנג, זיי דאס געווען דערפאר, ווייל די אי־טאליענישע ארמיי איז ניט געווען פארטיג פאר מלחמה. עס־איז געגאנגען אזוי ווייט, דאס אין מאנכע שטעדט איז גע־ווארען א יקרות אויף שפייז צוליעב דער מאביליזאציאן פון דער ארמיי.

איטאליען איז געווען פארטיג, און יעצט האט זי אויך נאך ניטאבגעלאזען איהרע רעזערוויסטען. עס פאדערט זיך טהייל אן אונטאקטפאלע האנדלונג פון דער זייט פון עסטרייך, דייטשלאנד, אדער טערקיי געגען איטאליען, און די איטא־ליענישע ארמיי וועט ארויס געגען איהרע פריהדרעיגע פריינד.

איטאליען וואלט דאן געהאט א שנעלען בעשלוס, סיי פון דער זייט פון דער רעגיערונג, סיי פונ'ם פאלק אין דאס איז העלפען ענגלאנד און פראנקרייך.

ש. ב. י.

קאוואנס
סאליד שאקאלאד
מעיפל באדס

מוטערס ליעבען צו געבען זייע־ערע קינדער מעיפל באדס, פאר זייער ריינער און געזונטער נארהאפטיג־קייט. פונקט ווי די קינדער ליעבען זיי צו עסען פאר זייער רייכער, בעטעמ־מער שאקאלאד־גוטסקייט.

מעיפל באדס, זייענדיג קיין זאך בעזייר ריינער שאקאלאד, קען ניט פער־אורזאכען די קראנקהייטען וואס אנ־דערע קענדי טהוט עס אמאל.

285

MADE IN CANADA

עס זיינען פאראן פערשיעדענע מאכלים פון ווייץ, מאנכע זיינען ווי "שנעלאק", אנדערע זיינען און "ברעקלאק" גאר אנדערע זיינען גאר "אנגעבלאזענע", אנדערע ווידער זיינען גאר דין ווי מעהל, עס איז אבער פאראן בלויז איין

SHREDDED WHEAT

עס ווערט פאבריצירט אין ניאגרא פאלס פון די בעסטע אויסגעקליבענע קענעדער גאנצע ווייץ, געקאכט אויף סטיעם, געהאקט דין און געבאקען. עס ווערט געמאכט אין דער פארמע פונא קליין ברויטעל אזוי אז די בעל־הבית'טע קאן דאס דערלאנגען אויף פערשיעדענע וועגען אי אלס אן אויסגעצייכענטער ברויט שטאף פונקט ווי א ברעקפעסט ווייץ מאכל, תמיד ריין אימער די זעלבע פרייז.

שרעדדעד וויהייט ווערט געמאכט אין, צוויי ארטען: ביסקוט און טריסקוט — דער ביסקוט איז פאר ברעק־פעסט מיט מילך אדער קריעם, אדער מיט פרוכט, טרוס־קוט, דער ווייצערזאסט, בעטעמ'ט פאר לאנטש מיט פר־טער אדער ווייכען קעז, פאר וועלכען עס איז מאהלצייט אנשטאט ווייס ברויט.

Made at Niagara Falls, Ontario

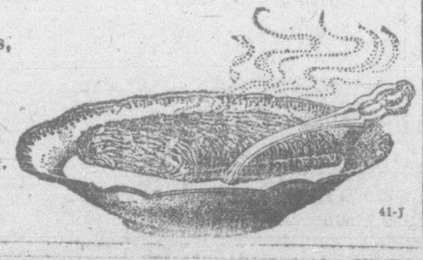

Toronto Office: 49 Wellington St. East

41-J